



full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Administrador diocesà de Terrassa



La veritable alegria



En aquest tercer diumenge d'Advent, l'Església amb la seva litúrgia, ens convida a deixar-nos omplir de l'alegria de Déu. Avui és el diumenge que coneixem com el diumenge de l'alegria.

Però, és que en Déu hi ha alegria? Doncs sí, Déu és alegria, joia i goig. De fet aquests són fruits de l'Esperit Sant: «els fruits de l'Esperit són: amor, goig, pau, paciència, benvolença, bondat, fidelitat, dolcesa i domini d'un mateix» (*Gal 5,22*).

A la primera lectura d'aquest diumenge escoltem la veu de Déu que parla per mitjà del profeta Sofonies: «Crida de goig, ciutat de Sió!». «Clameu ben fort, gent d'Israel! Alegra't i celebra-ho de tot cor, Jerusalem! El Senyor ha revocat la teva condemna, ha allunyat els teus enemics. El Senyor, rei d'Israel, és dintre teu: mai més no hauràs de témer cap mal» (*Sof 3,14-15*). Sí, aquest

és el motiu de la nostra alegria, de la veritable alegria.

Pensem que els cristians d'avui dia donem un bon testimoni d'alegria? Els que no creuen, els allunyats de la fe, els éssers humans d'avui en general, ens poden veure com a persones alegres? Ens podem imaginar a Maria, que es preparava per a ser la mare de Jesús, trista i de mal humor? Per què els cristians no som més alegres? Pot ser perquè no acabem de creure de debò.

Ens ho recorda també sant Pau: «Viviu sempre contents en el Senyor! Ho repeteixo: viviu contents! Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop. No us inquieteu per res. En tota ocasió acudiu a la pregària i a la súplica i presenteu a Déu les vostres peticions acompanyades d'acció de gràcies» (*Fil 4,4-6*).

He conegut cristians que han donat aquest testimoni i que, quan passant problemes i dificultats, els seus amics i companys de feina els deien: com és que amb tants problemes com tens estàs content? Ells han donat com a resposta que la seva joia la tenien perquè vivien amb Jesús, perquè el Senyor és misericordiós, ens estima i ha vingut a salvar-nos.

Els homes d'avui no veuran en persona Crist aquest Nadal. Però sí que veuran l'Església, ens veuran a nosaltres. Hi haurà més llum, més amor, més alegria, més esperança reflectida a la nostra vida perquè puguem creure en Ell?

Ell ve com el metge que guareix les nostres més profundes malalties. Ve amb la medicina, el remei per a la nostra tristesa. Ell és el fonament de la nostra alegria perquè sabem que ens estima.

ENTREVISTA

Filosofia cristiana



JORDI JIMÉNEZ GUIRAO

L'investigador predoctoral al CSIC Jordi Jiménez Guirao ha aconseguit l'ajut a la formació d'enguany de la Fundació Joan Maragall pel projecte «La filosofia cristiana a Catalunya: 1900-1936».

Què va aportar a la societat la filosofia cristiana els anys 1900-1936?

Per exemple, iniciatives com la *Societat Catalana de Filosofia*, presidida pel canonge Josep M. Llovera, o la revista *Criterion*, dirigida pel franciscà Miquel d'Esplugues van incorporar al nostre panorama filosòfic el neotomisme obert i renovador que el cardenal Mercier estava impulsant a Lovaina. Al seu torn, des de les pàgines del diari democristià *El Matí*, Josep M. Capdevila feia accessibles les últimes novetats filosòfiques a un públic no especialitzat que cada vegada s'interessava més per aquestes qüestions.

Per què va ser clau el paper de Jaume Serra Hunter?

Jaume Serra Hunter (1878-1943) va ser el primer catedràtic d'història de la filosofia de la UB, d'on arribaria a ser rector. Va ser mestre de filòsofs reputats com Xirau, Crexells, Nicol o Ferrater Mora i va realitzar aportacions notables en la recuperació de la història del pensament català. Tot i ser catòlic practicant, la seva filosofia beu de l'espiritualisme acadèmic francès de finals del XIX, però no es pot entendre la gènesi del seu pensament sense aquest context de la filosofia cristiana a Catalunya que em proposo estudiar.

La filosofia ens ajuda a créixer en la fe?

La filosofia és una disciplina autònoma que pot ajudar-nos a pensar la religió, però que no pot tenir els seus dogmes com a punts de partida. El problema de la relació entre fe i raó ha estat una constant al llarg de la història. Jo comparteixo una màxima de Ramon Llull que diu que la fe és com l'oli i la raó com l'aigua: com més amunt pugui la raó, més s'eleva la fe.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Carta a Déu

Noranta cinc anys. Una dissortada caiguda precipita el seu traspàs. El marit la precedí fa una dotzena d'anys després d'una dura malaltia causada per un accident, superats per poc els trenta anys, del qual mai es recuperà, patint-ne les conseqüències sempre més. No tenien fills però tenien una munió de nebots i renebots que els estimaven i que sotraguejats per la mort de la tia, decidiren escriure un carta a Déu. «Doneu gràcies en tota ocasió. Això és el que Déu vol de vosaltres en Jesucrist» (1Te 5,18).

«Estimat Déu! Avui veuràs a la nostra tia. Aquests dies, quan pregàvem, t'hem parlat molt d'ella. Es diu Montserrat, és petita i elegant. Fixa't-hi molt perquè és discreta, i no li agrada cridar l'atenció. T'esperarà a la porta del Cel, tranquil·la, serena, feliç i somrient. La reconeixeràs, per la immensa pau que transmet la seva mirada, i l'alegria que sent perquè ja està amb tu i per sempre. Et demanem que en Francisco, el seu marit, vagi a recollir-la. Segur que la tia anava comptant els dies que li faltaven per veure'l, i que l'abracci molt fort. De camí cap a Tu que li expliqui les coses que desconeix: el que és estar amb Tu, per sempre, i gaudir de la teva

presència, perquè hem nascut per merèixer la vida eterna. Que li digui que ella ho ha aconseguit, perquè ha escoltat i seguit la crida a l'Amor que es manifesta en les obres. Ha viscut una vida plena, entregada als altres, a tots aquells que han estat a prop seu, família, amics i tants d'altres que li han demanat ajuda... Un exemple de vida entregada a Tu, per la qual hem estat creats, i ara li toca gaudir de la felicitat eterna. Déu, quan estigui amb tu, li dius que ens ha de cuidar molt a tots, des del Cel, perquè no ens separem mai de Tu i perquè sapiguem trobar la santedat en les petites coses de cada dia. Finalment, volem donar-te les gràcies per haver pogut gaudir de la tia tants anys. Ara ella gaudirà sempre de Tu. Gràcies!»

El record de la tia restarà en els qui la conegueren, el record d'una dona amb els valors bàsics ben apresos, pregats, viscuts i testimoniats abastament. Estimar Déu i estimar el proïsme. Fe, pietat i obres, referides a l'Evangeli, el seu llibre de capçalera, referent de vida, per trobar Déu en totes les coses. Va estimar i es va sentir estimada perquè estimava Déu, la vida i les persones.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La sonrisa de María

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Los relatos guadalupanos, escritos con delicadeza y empapados de ternura, nos muestran la cercanía de nuestra Señora. La *Madre del verdadero Dios* se presenta joven, sonriente, comprensiva y complaciente. Es la Madre que viene a encontrarse con sus hijos y lo hace a través del sencillo y humilde san Juan Diego, que contempló el rostro dulce y sereno de la Virgen, y a la que con respeto y afecto la llama *niña mía*.

Sin duda, María llegó a Ain Karim con una gran sonrisa. Es la *Madre de mi Señor*, dice santa Isabel; es la esclava que el Señor ha mirado en su pequeñez, proclama aquella joven que espera al Mesías, que glorifica al Señor (Lc 1,46).

La sonrisa brotaba de «una manera única entre María, José y Jesús. La

Virgen y su esposo, con su amor, hicieron florecer la sonrisa en los labios de su hijo recién nacido», así decía el papa Francisco a los empleados de la Santa Sede (21.12.19).

«Jesús es la sonrisa de Dios». María y José «reconocieron en la sonrisa de Jesús la misericordia de Dios con ellos y con todos los que estaban esperando su venida».

En el tercer domingo de Adviento nos unimos al gozo de toda la Iglesia: ¡El Señor viene!

Pidamos a nuestra Señora que nos mire en nuestra pequeñez, seamos como el más pequeño de sus hijos, como los que con humildad reconocen que Él viene a nuestro encuentro.

Seamos portadores de la sonrisa de Jesús, de María y de José.

Lectures de la missa diària i santoral

13. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Nm 24,2-7.15-17a / Sl 24 / Mt 21, 23-27]. Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília). Santa Otília, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

14. □ Dimarts [So 3,1-2.9-13 / Sl 33 / Mt 21,28-32]. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i dr. de l'Església. Sants Just i Abundí, mrs. a Baeza; sant Diòscor, noi mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

15. ■ Dimecres [Is 45,6b-8.18. 21b-26 / Sl 84 / Lc 7,18b-23]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Sílvia, vg.; beat Bonaventura de Pistoia, prev. Servita.



16. ■ Dijous (□ Barcelona) [Is 54, 1-10 / Sl 29 / Lc 7,24-30]. Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sagrada Família (SF, 1870). Sants Ananies, Azaries i Misaël, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Alcía) de Borgonya (s. X); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

17. ■ Divendres [Gn 49,1-2.8-10 / Sl 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Marta, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.

18. ■ Dissabte [Jr 23,5-8 / Sl 71 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífones); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.

19. ■ † Diumenge vinent, IV d'Adv. (lit. hores: 4a setm.) [Mi 5, 2-5a / Sl 79 / He 10,5-10 / Lc 1,39-45]. Sant Nemesi, mr.; sant Anastasi, papa (399-401) i mr.; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família mr.; santa Eva, mare dels humans.





DIUMENGE III D'ADVENT

Lectura de la profecia de Sofonies (So 3,14-18a)

Crida de goig, ciutat de Sió. Aclama, Israel. Alegra't i celebra-ho de tot cor, ciutat de Jerusalem. El Senyor ha tret fora els qui et condemnaven, ha fet fugir els teus enemics. Tens dintre teu el Senyor, rei d'Israel, no veuràs mai més cap desastre. Aquell dia diran a Jerusalem: «No tinguis por, Sió, no deixis caure les mans, el Senyor, el teu Déu, el tens a dintre, com a Salvador poderós; per tu s'ha transportat d'alegria, et renova el seu amor, està de festa i crida de goig com en dies d'aplec».

Salm responsorial (Is 12,2-6)

R. *Aclama'l ple de goig perquè el Sant d'Israel és gran a la teva ciutat.*

El Senyor és el Déu que em salva, / confio, no m'espanto. / D'ell em ve la força i el triomf, / és ell qui m'ha salvat. R.

Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua / de les fonts de salvació. / «Enlitiu el Senyor, proclameu el seu nom, / feu conèixer entre els pobles les seves gestes. / Recordeu que el seu nom és excels». R.

Canteu al Senyor que ha fet coses glorioses. / Que ho publiquin per tota la terra. / Poble de Sió, aclama'l ple de goig, / perquè el Sant d'Israel / és gran a la teva ciutat. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,4-7)

Germans, viviu sempre contents en el Senyor; ho repeteixo, viviu contents. Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop. No us inquieteu per res.

A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 3,10-18)

En aquell temps, la gent preguntava a Joan: «Així, doncs, què hem de fer?» Ell els responia: «Qui tingui dos vestits, que en doni al qui no en té, i qui tingui menjar que el comparteixi també amb els altres». Entre els qui anaven a fer-se batejar, hi havia també uns cobradors d'impostos que li deien: «I nosaltres, mestre, què hem de fer?» Ell els contestà: «No exigiu més del que està establert». Igualment uns guardes li preguntaven: «Què hem de fer també nosaltres?» Ell els deia: «No forceu ningú amenaçant de maltractar-lo o de denunciar-lo; acontenteu-vos de la vostra soldada».

La gent, que vivia en l'expectació, sospitava si Joan no fóra potser el Messies. Ell respongué dient a tothom: «Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no soc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el blat, l'entrarà al seu graner, però la palla, la cremarà en un foc que no s'apaga». Amb aquestes i moltes altres exhortacions, Joan anunciava al poble la bona nova.

Lectura de la profecia de Sofonias (Sof 3,14-18a)

Alégrate hija de Sión, grita de gozo Israel, regocíjate y disfruta con todo tu ser, hija de Jerusalén.

El Señor ha revocado tu sentencia, ha expulsado a tu enemigo. El rey de Israel, el Señor, está en medio de ti, no temas mal alguno. Aquel día se dirá a Jerusalén: «¡No temas! ¡Sión, no desfallezcas!». El Señor tu Dios está en medio de ti, valiente y salvador; se alegra y goza contigo, te renueva con su amor; exulta y se alegra contigo como en día de fiesta.

Salmo responsorial (Is 12,2-6)

R. *Gritad jubilosos, porque es grande en medio de ti el Santo de Israel.*

«Él es mi Dios y Salvador; / confiaré y no temeré, / porque mi fuerza y mi poder es el Señor, / él fue mi salvación». / Y sacaréis aguas con gozo / de las fuentes de la salvación. R.

«Dad gracias al Señor, / invocad su nombre, / cantad a los pueblos sus hazañas, / proclamad que su nombre es excelso». R.

Tañed para el Señor, que hizo proezas, / anunciadlas a toda la tierra; / gritad jubilosos, habitantes de Sión, / porque es grande es en medio de ti el Santo de Israel. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 4,4-7)

Hermanos:

Alegraos siempre en el Señor; os lo repito, alegraos. Que vuestra medida la conozca todo el mundo. El Señor está cerca. Nada os preocupe; sino que, en toda ocasión, en la oración y en la súplica, con acción de gracias, vuestras peticiones sean presentadas a Dios. Y la paz de Dios, que supera todo juicio, custodiará vuestros corazones y vuestros pensamientos en Cristo Jesús.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 3,10-18)

En aquel tiempo, la gente preguntaba a Juan: «Entonces, ¿qué debemos hacer?». Él contestaba: «El que tenga dos túnicas, que comparta con el que no tiene; y el que tenga comida, haga lo mismo». Vinieron también a bautizarse unos publicanos y le preguntaron: «Maestro, ¿qué debemos hacer nosotros?». Él les contestó: «No exijáis más de lo establecido». Unos soldados igualmente le preguntaban: «Y nosotros, ¿qué debemos hacer?». Él les contestó: «No hagáis extorsión ni os aprovechéis de nadie con falsas denuncias, sino contentaos con la paga».

Como el pueblo estaba expectante, y todos se preguntaban en su interior sobre Juan si no sería el Mesías, Juan les respondió dirigiéndose a todos: «Yo os bautizo con agua; pero viene el que es más fuerte que yo, a quien no merezco desatarle la correa de sus sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego; en su mano tiene el bieldo para aventar su parva, reunir su trigo en el granero y quemar la paja en una hoguera que no se apaga». Con estas y otras muchas exhortaciones, anunciaba al pueblo el Evangelio.

COMENTARI

«Què hem de fer també nosaltres?»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco



Diumenge passat, l'Evangeli ens presentava Joan Baptista com a profeta del Messies, i avui ens presenta el contingut de la seva profecia.

L'evangelista ens parla de la gent que envolta Joan i ho fa amb dues referències. D'una banda, la gent pregunta a Joan: ¿què hem de fer per preparar el camí al Senyor que arriba? Joan respon en tres temps, de forma concreta posant uns exemples bàsics extrets de la vida quotidiana adreçats a tots (donar al qui no té amb què vestir-se i compartir el menjar amb els altres), adreçats als pecadors, dels que els publicans en són prototipus (no exigir més del que està establert), i els guàrdies (no forceu ni ameneceu, no extorsioneu). D'aquesta manera convida a compartir els pocs o molts béns de què es disposa i a comportar-se honestament en la responsabilitat encomanada. Tot un programa de vida, també per a nosaltres.

D'altra banda, l'evangelista assenyala també que la gent «vivía en expectació» i es preguntava si Joan no era ell el Messies. Aquesta expectació no és altra cosa que l'espera de la intervenció messiànica per part del poble jueu; és més que un anhel, és un fort desig de què Déu es faci activament present en el nostre món i inauguri el seu regnat definitiu. Joan desemmascara els malentesos de la gent. Ell només bateja amb aigua, el Messies, però, batejarà amb Esperit Sant. Ell prepara els cors dels creients, el Messies, però, judicàrà aquest món amb el foc que no s'apaga. Joan és només un profeta, el Messies actuarà amb la força de Déu.

La imatge del foc ens resulta cor feridora ja que esperaríem una imatge més consoladora. Tanmateix el foc resulta una bona metàfora de la presència visible del Déu invisible: Moisès el percep així a l'esbarzer que crema sense consumir-se, o bé al cim del Sinaí, des d'on ressona la paraula del Senyor. El mateix Jesús fa servir aquesta imatge per parlar de la missió que Déu li ha encomanat: «He vingut a calar foc a la terra, i com voldria que ja estigués encesa» (Lc 12,49). El mateix Esperit de Pentecosta es manifesta en llengües com de foc (cf. Ac 2,3). El foc no és sinó l'acció transformadora de Déu en nosaltres.

Joan anunciava al poble la Bona Nova, com Jesús mateix, que comença la seva predicació invitant a creure en l'arribada del Regne. És moment de preparació. Deixem-nos transformar pel foc del Messies i acollim-lo amb una vida honesta i solidària.



VIDA DIOCESANA

Activitats de l'Administrador diocesà

Aquest diumenge 12, a les 12 h. Confirmacions a la parròquia de Santa Eulàlia de Corró d'Avall.

Dimecres 15, a les 17.30 h. Missa de Nadal de Càritas a la parròquia de Sant Oleguer de Sabadell.

Dijous 16, a les 10.30 h. Reunió del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de la Salut a la parròquia de Sant Pau del Camp de Barcelona.

Dissabte 18, a les 20 h. Missa i institució de dos acòlits candidats al Diaconat, a la parròquia de Santa Maria del Prat de Llinars del Vallès.

Diumenge 19, a les 13.30 h. Dinar de Nadal de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes a Barcelona. / **A les 19h,** Pessebre Vivent de la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola.

Notícies

Lliurament del guardó de Terrassenc de l'Any. El dissabte 27 de novembre, Mn. Fidel Catalán, Vicari general, va as-



sistir en representació de Mons. Salvador Cristau a l'entrega del guardó de Terrassencs de l'Any que concedeix el Centre Cultural El Social i que forma part de la Fundació Centre Social Catòlic.



Jornades de Formació de Catequistes. Del divendres 19 al diumenge 21 de novembre, Montserrat va acollir les XIII Jornades de Formació de Catequistes organitzades pel Secretariat Interdiocesà de Catequesi. Es va aprofundir en la nova metodologia centrada en el «fes i confia». Van participar-hi un bon nombre de catequistes de la nostra diòcesi.



Jornades de Pastoral del Treball. Del divendres 19 al diumenge 21 de novembre, es varen dur a terme a Àvila les XXVI Jornades Generals de Pastoral del Treball, amb el lema «El gran tema és el treball, crides per la Pastoral Obrera des de *Laudato Si'* i *Fraterni tutti*». Es va tractar la relació entre el treball i l'ecologia. Les jornades aplegaren un centenar de persones, entre elles representants de la Delegació de Terrassa.

Agenda

Missa en ritu hispano-mossàrab. Missa de Santa Maria. Dissabte 18 de desembre, a les 11 h, a l'església de Santa Maria d'Ègara (Pquia. Sant Pere de Terrassa). Celebrant: Mn. Eduardo Pire Mayol.

Trobada d'Advent de les famílies. Dissabte 18 de desembre. Organitzada per la Delegació Episcopal de Pastoral Familiar.

Càritas Diocesana de Terrassa. El proper cap de setmana (18 i 19 de desembre) la col·lecta de les parròquies

del Bisbat de Terrassa es farà a benefici de Càritas Diocesana de Terrassa. També podeu fer donatius a: www.caritasdr.org - ES92-2100-5000-5002-0007-6012 o bé Codi BIZUM: 33432.

Horaris de Nadal a la Catedral

- **Divendres 24 de desembre,** a les 18.30 h, Missa familiar; a les 12 de la nit, Missa de la Nit de Nadal presidida per Mons. Salvador Cristau.
- **Dissabte 25 de desembre, Solemnitat de Nadal.** Misses a les 9, 10, 12 h presidida per Mons. Salvador Cristau i impartirà la Benedicció Apostòlica, i a les 13 i 20 h.
- **Diumenge 26 de desembre, Festa de la Sagrada Família.** Misses a les 9, 10, 12, 13 i 20 h.
- **Dissabte 1 de gener, Solemnitat de la Mare de Déu.** Misses a les 9, 10, 12 h presidida per Mons. Salvador Cristau, i a les 13 i 20 h.
- **Diumenge 2 de gener,** Misses a les 9, 10, 12, 13 i 20 h.
- **Dijous 6 de gener, Solemnitat de l'Epifania.** Misses a les 9, 10, 12 h presidida per Mons. Salvador Cristau, i a les 13 i 20 h.

CARTA DOMINICAL

La verdadera alegría

En este tercer domingo de Adviento, la Iglesia nos invita a dejarnos llenar de la alegría de Dios. Hoy es el domingo que conocemos como el domingo de la alegría.

Pero, ¿es que en Dios hay alegría? Pues sí, Dios es alegría y gozo. De hecho, éstos son frutos del Espíritu Santo: «los frutos del Espíritu son: amor, gozo, paz, paciencia, benevolencia, bondad, fidelidad, dulzura y dominio de uno mismo» (*Gal 5,22*).

En la primera lectura de este domingo escuchamos la voz de Dios que habla por medio del profeta Sofonías: «¡Grita de gozo, ciudad de

Sión!». «¡Clama bien fuerte, pueblo de Israel! ¡Alégrate y celébralo de todo corazón, Jerusalén! El Señor ha revocado tu condena, ha alejado a tus enemigos. El Señor, rey de Israel, está dentro de ti: nunca tendrás que temer ningún mal» (*Sof 3,14-15*). Sí, éste es el motivo de nuestra alegría, de la verdadera alegría.

¿Pensamos que los cristianos de hoy en día damos testimonio de alegría? ¿Los que no creen en Dios, los alejados de la fe, los seres humanos de hoy en general, creyentes o no, pueden vernos como personas alegres? ¿Podemos imaginar a María,

que se preparaba para ser la madre de Jesús, triste y de mal humor? ¿Por qué los cristianos no somos más alegres? Puede ser porque no acabamos de creer en serio, quizá.

Nos lo recuerda también san Pablo: «¡Vivid siempre contentos en el Señor! Lo repito: ¡vivid contentos! Que todo el mundo os conozca como gente de buen trato. El Señor está cerca. No os inquietéis por nada. En toda ocasión acudid a la oración y la súplica y presentad a Dios vuestras peticiones acompañadas de acción de gracias» (*Fil 4,4-6*).

He conocido cristianos que han dado este testimonio de fe y de alegría y que cuando, pasando problemas y dificultades, sus amigos y compañeros de trabajo les decían:

¿cómo es que con tantos problemas como tienes estás contento?, ellos han dado como respuesta que su alegría la tenían porque vivían con Jesús, porque el Señor es misericordioso, nos ama y ha venido a salvarnos.

Los hombres de hoy no verán en persona a Cristo estas Navidades. Pero sí que verán a la Iglesia, nos verán a nosotros. ¿Habrá más luz, más amor, más alegría, más esperanza reflejada en nuestra vida para que puedan creer en Él?

Él viene como el médico que cura nuestras más profundas enfermedades. Viene con la medicina, el remedio para nuestra tristeza. Él es el fundamento de nuestra alegría porque sabemos que nos ama.

† SALVADOR CRISTAU COLL
Administrador diocesano de Terrassa



BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

